

DİCLE**Esad NAİB**

Her mevsimde senin neşen taşardı
Hem azın güzeldi hem kışın Dicle
Dalgalı göğsünü bahar okşardı
Ne cana yakındı bakışın Dicle

Hayali akşamın sevda izleri
Çekerdi sahile her gün bizleri
Toplardı oraya gül filizleri
Sazlı sandallarla yarışın Dicle

Bezminde bir peri her gün sakiydi
Sunduğu gönüldü, değil rakıydı
Bizi sarhoş eden onun aşkıydı
Senin de mahmurdu bakışın Dicle

Ararım meğerse göç etmiş hepsi
Gelmiyor sahilden dostların sesi
Bağların, Leylâsız kalmış gölgesi
Nerede Mecnunî bakışın Dicle

Yanmıyor yürekler güneş mi solmuş
Mest etmiyor bade bir şey mi olmuş
Kaç kere başlamış kaç kere dolmuş
Nerde o kadeh çakışın Dicle

Demek gül mevsimi ermiş hazana
Bahçeler bozulmuş bağlar virane
Bülbüller ötüyor ne yana yana
Senin de koy aksın bakışın Dicle

Giden günler dönmez geçmişi bırak
Uçruma düşersin bir önüne bak
Ruhumu şad eder nişan olarak
Kabrime bir çiçek takışın Dicle